Ročník 1979

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 1 **Vydána dne 23. ledna 1979** **Cena Kčs 2,—**

OBSAH:

1. Nařízení vlády Československé socialistické republiky, kterým se pro rok 1979 a 1980 stanoví částka rozhodná pro uplatnění daně z překročení mezd a odměn v jednotných zemědělských družstvech

2. Usnesení předsednictva Slovenské národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích ve volebních obvodech č. 37 se sídlem v Moldavě nad Bodvou a č. 49 se sídlem v Úbreži

3. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných stokorun k 150. výročí narození Jána Botta

4. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o změně a doplnění vyhlášky č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umisťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření

5. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o civilní letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky

6. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce o státním odborném dozoru nad vybranými tlakovými zařízeními jaderně energetických zařízení

7. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce o státním odborném dozoru nad vybranými tlakovými zařízeními jaderně energetických zařízení

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

1

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 11. ledna 1979,

kterým se pro rok 1979 a 1980 stanoví částka rozhodná pro uplatnění daně z překročení mezd a odměn v jednotných zemědělských družstvech

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani:

§ 1

Částkou rozhodnou pro uplatnění daně z překročení mezd a odměn v jednotných zemědělských družstvech je pro rok 1979 částka 23 900 Kčs a pro rok 1980 částka 24 700 Kčs.

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. **Štrougal** v. r.

2

USNESENÍ

předsednictva Slovenské národní rady

ze dne 15. prosince 1978

o vyhlášení doplňovacích voleb do Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích ve volebních obvodech č. 37 se sídlem v Moldavě nad Bodvou a č. 49 se sídlem v Úbreži

Předsednictvo Slovenské národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona SNR č. 56/1971 Sb., o volbách do národních výborů v Slovenské socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volby do Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích ve volebních obvodech č. 37 se sídlem v Moldavě nad Bodvou, okres Košice-venkov a č. 49 se sídlem v Úbreži okres Michalovce a stanoví den jejich konání na sobotu 10. února 1979.

Šalgovič CSc. v. r.

3

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 2. ledna 1979

o vydání pamětních stříbrných stokorun k 150. výročí narození Jána Botta

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích:

§ 1

(1) U příležitosti 150. výročí narození slovenského básníka Jána Botta se vydávají pamětní stříbrné stokoruny.

(2) Pamětní stříbrné stokoruny se razí ze slitiny o 700 dílech stříbra a 300 dílech mědi. Hmotnost stokoruny je 15 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 33 mm, na její hraně je opakující se vlis hvězdičky a tří kroužků.

(3) Na líci pamětní stříbrné stokoruny je státní znak Československé socialistické republiky a pod ním v pěti řádcích název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA" a označení hodnoty „100 Kčs".

(4) Na rubu pamětní stříbrné stokoruny je portrét Jána Botta v levém tříčtvrtečním profilu, faksimile jeho podpisu „Ján Botto" je umístěno v pravé spodní části portrétu. Při okraji mince vlevo od portrétu je letopočet „1829", pod portrétem letopočet „1979". Autorem návrhu pamětní stříbrné stokoruny je akademický sochař Jiří Harcuba, jehož značka „H" je umístěna vpravo při okraji mince pod konečky vlasů.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 24. ledna 1979.

Ministr:

Ing. Lér CSc. v. r.

4

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 19. prosince 1978

o změně a doplnění vyhlášky č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umisťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ústřední radou odborů stanoví podle § 43 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a § 275 odst. 3 zákoníku práce:

Čl. I

Vyhláška č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umisťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 až 3 včetně nadpisů zní:

„§ 1

Rozsah platnosti

(1) Touto vyhláškou se upravuje postup při uvolňování, přechod a umisťování pracovníků v souvislosti s prováděním strukturálních změn v národním hospodářství, s likvidací neefektivních provozů, se snižováním správního a řídícího aparátu a s jinými racionalizačními nebo organizačními opatřeními a v důsledku uplatnění zákazů některých prací a pracovišť pro ženy, hmotné zabezpečení těchto pracovníků při přechodu do nového zaměstnání a před jeho nástupem a jejich nároky v oblasti nemocenského pojištění.

(2) Vyhláška se vztahuje na

a) pracovníky uvolňované z pracovního poměru z organizačních důvodů [§ 46 odst. 1 písm. a) až c) zákoníku práce — úplné znění č. 55/1975 Sb.] a na pracovnice uvolněné z pracovního poměru v důsledku uplatnění zákazů některých prací a pracovišť pro ženy (§ 150 zákoníku práce), ať k uvolnění z těchto důvodů dojde výpovědí danou socialistickou organizací nebo dohodou, jakož i na pracovníky, kteří nejsou z pracovního poměru uvolňováni, avšak podle dalších ustanovení této vyhlášky v rámci téže organizace buď přejdou do jiné provozovny nebo u nich dojde k podstatné změně pracovní činnosti,

b) členy výrobních družstev uvolňované z členského poměru na základě výpovědi dané výrobním družstvem nebo dohodou podle stanov družstva z důvodů odpovídajících důvodům rozvázání pracovního poměru uvedeným pod písmenem a), jakož i na členy, kteří nejsou z členského poměru uvolňováni, avšak podle dalších ustanovení této vyhlášky v rámci téže organizace buď přejdou do jiné provozovny nebo u nich dojde k podstatné změně pracovní činnosti,

(dále jen „pracovníci").

(3) Vyhláška se nevztahuje na pracovníky, s nimiž byl pracovní poměr rozvázán z jiných důvodů; nevztahuje se též na pracovníky, u nichž dochází bez rozvázání pracovního poměru k přechodu práv a povinností z jejich pracovněprávních vztahů na jinou organizaci podle § 249 a 250 zákoníku práce, pokud nejde o pracovníky, u nichž současně z organizačních důvodů dochází k podstatné změně pracovní činnosti, popřípadě o přechod pracovníků podle části čtvrté.

ČÁST PRVNÍ

§ 2

Postup při uvolňování pracovníků

(1) Při uvolňování pracovníků postupuje organizace podle zákoníku práce.

(2) Organizace uvolňuje především pracovníky, u nichž jsou předpoklady pro snadnější umístění a zapracování na jiných pracovištích. Přihlíží přitom zejména k možnosti využití kvalifikace pracovníků, popřípadě jejich přeškolení pro novou výrobu nebo jiná povolání. Zvláštní ohled je přitom povinna brát, vedle případů uvedených v § 47 odst. 2 zákoníku práce, na starší pracovníky před vznikem nároku na starobní důchod a na závažné rodinné důvody (např. zaměstnání druhého manžela, školní docházku, popřípadě učební poměr dětí). U pracovníků, kteří mají být uvolněni, využije organizace především všech možností jejich účelného umístění na jiných svých pracovištích (§ 46 odst. 2 zákoníku práce) nebo na pracovištích téže výrobní hospodářské jednotky.

(3) Není-li možno umístit pracovníka, který má být uvolněn, v rámci organizace, je tato organizace povinna ve spolupráci s národním výborem pracovníku účinně pomáhat při získávání nového vhodného zaměstnání, popřípadě mu nové zaměstnání zajistit (§ 47 zákoníku práce) a postupovat při jeho uvolňování a dalším umístění tak, aby přechod na nové pracoviště byl plynulý a aby jen výjimečně bylo nutno použít opatření k hmotnému zabezpečení pracovníka podle části třetí (§ 4 až 7). Uvolňující organizace je povinna účinně pomáhat i při získávání nového vhodného zaměstnání těm pracovníkům, jejichž pracovní poměr byl zrušen v nové organizaci ve zkušební době. Při umisťování pracovníků přihlížejí organizace i národní výbory k jejich odůvodněným zájmům a potřebám.

(4) Organizace je povinna včas, zpravidla alespoň 4 týdny předtím, než by pracovníkům měla být dána výpověď, seznámit je s politicko-ekonomickými důvody uvolnění, jakož i s tím, jaká pomoc jim bude poskytnuta při získání nového zaměstnání. Projeví-li pracovník zájem přejít do nového zaměstnání přede dnem, kdy má pracovní poměr skončit na základě výpovědi nebo již uzavřené dohody, je uvolňující organizace povinna jeho žádosti vyhovět, pokud tomu nebrání důležité provozní důvody. V dohodě o rozvázání pracovního poměru se uvede důvod rozvázání pracovního poměru.

(5) Ustanovení odstavců 2 a 3 se nevztahují na případy, kdy je pracovník uvolňován na vlastní žádost, a na přechod pracovníků z důvodu společensky nejvýznamnějších strukturálních změn a jiných racionalizačních opatření (část čtvrtá).

ČÁST DRUHÁ

§ 3

Hmotné zabezpečení při přechodu do nového zaměstnání a při podstatné změně pracovní činnosti

(1) V této části je upraveno hmotné zabezpečení pracovníků při jejich přechodu do nové organizace, popřípadě při podstatné změně jejich pracovní činnosti u dosavadní organizace, z důvodů uvedených v § 1 odst. 2, jestliže nejde o přechod podle ustanovení části čtvrté (§ 8 až 16).

(2) Uvolněnému pracovníku, který po skončení pracovního poměru bez zbytečného průtahu nastoupí zaměstnání v jiné organizaci, přísluší mzdové vyrovnání ve výši rozdílu mezi průměrným hrubým výdělkem na původním pracovišti (§ 275 zákoníku práce) a hrubým výdělkem dosahovaným na novém pracovišti, a to od nástupu nového zaměstnání po dobu 3 měsíců; pokud u pracovníka dochází k podstatné změně jeho pracovní činnosti, vyžadující podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace, jichž nemohl bez své viny dosáhnout v uvedené době, přísluší mu mzdové vyrovnání ještě po další dobu nezbytnou k dosažení či rozšíření kvalifikace, nejdéle však celkem po dobu 6 měsíců, popřípadě při nutnosti přípravy na závěrečnou učňovskou zkoušku nejdéle po dobu 12 měsíců od nástupu nového zaměstnání.

(3) Za podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace pracovníka se pro tyto účely považuje nabytí nových vědomostí a dovedností školením v rozsahu nejméně 150 vyučovacích hodin; přitom u dělnických povolání musí jít o přípravu na závěrečnou učňovskou zkoušku — popřípadě o zaškolení nebo přeškolení — na povolání nejméně 3. kvalifikačního stupně. Jiné případy kvalifikačních změn může za podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace uznat příslušný ústřední orgán v dohodě s příslušným odborovým orgánem a po souhlasu příslušného ministerstva práce a sociálních věcí.

(4) Mzdové vyrovnání se poskytuje i za dny, za něž pracovník pobírá v nové organizaci náhradu mzdy nebo peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu; mzdové vyrovnání za dobu poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění nahrazujících mzdu se stanoví ve výši rozdílu mezi těmito dávkami, které by pracovník pobíral v dřívější organizaci, a dávkami přiznanými v nové organizaci. Mzdové vyrovnání se neposkytuje pracovníku, který po době stanovené na zapracování nedosahuje při práci vlastním zaviněním, zejména v důsledku neomluvené absence nebo špatné pracovní morálky průměrného výkonu dosahovaného pracovníky vykonávajícími stejnou práci.

(5) Mzdové vyrovnání poskytuje pracovníkovi v termínech určených pro výplatu mzdy organizace, která ho přijala do zaměstnání, z ostatních osobních nákladů.[1]) Poskytnutou částku mzdového vyrovnání uhradí této organizaci uvolňující organizace z ostatních osobních nákladů, a to po skončení doby, za niž mzdové vyrovnání přísluší.

(6) Pracovníku, který po přechodu do jiné organizace bude vykonávat práci, pro niž se musí zaškolit nebo přeškolit, je přejímající organizace povinna zajistit bez zbytečného průtahu a na svůj náklad takové zaškolení nebo přeškolení a odměňovat ho po tuto dobu podle mzdových předpisů platných pro přejímající organizaci.

(7) Pokud nároky pracovníka či jiná plnění v jeho prospěch jsou podle mzdových předpisů platných v nové organizaci vázány na nepřetržité trvání pracovního poměru (členského vztahu člena výrobního družstva), považuje se tato podmínka při přechodu pracovníka podle této vyhlášky bez zbytečného průtahu do nového pracovního poměru (členského vztahu člena výrobního družstva) za splněnou. Záznam o tom se založí do osobního spisu pracovníka a uvede v potvrzení o zaměstnání. Tím nejsou dotčeny právní předpisy o zjišťování průměrného výdělku.

[1]) Vyhláška č. 157/1975 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a odměňování práce.

(8) Pracovníku, který uzavře pracovní smlouvu v náboru prováděném národními výbory, přísluší též náležitosti poskytované při tomto náboru podle zvláštních předpisů.[2])

(9) Dochází-li u pracovníka, který není organizací uvolňován z pracovního poměru, z důvodů uvedených v § 46 odst. 1 písm. a) až c) zákoníku práce (§ 1 odst. 2) k podstatné změně pracovní činnosti, vyžadující podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace (odstavec 3), přísluší mu mzdové vyrovnání ve výši a po dobu stanovenou v odstavci 2 a v odstavci 4. Mzdové vyrovnání poskytuje pracovníkovi organizace z ostatních osobních nákladů.[1]) O povinnosti organizace zaškolit nebo přeškolit pracovníka a o jeho odměňování v této době platí obdobně ustanovení odstavce 6.".

2. Za § 3 se vkládá nadpis, který zní:

„ČÁST TŘETÍ"[3]).

3. § 8 až 17 včetně nadpisů zní:

„ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHOD A HMOTNÉ ZABEZPEČENÍ PRACOVNÍKŮ PŘI SPOLEČENSKY NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH STRUKTURÁLNÍCH ZMĚNÁCH A JINÝCH RACIONALIZAČNÍCH OPATŘENÍCH

ODDÍL PRVNÍ

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ STRUKTURÁLNÍ ZMĚNY

§ 8

(1) Přechodem z důvodu společensky nejvýznamnějších strukturálních změn je pro účely této vyhlášky přechod pracovníka (do pracovního poměru k jiné organizaci, popřípadě v rámci téže organizace bez rozvázání pracovního poměru) ze zrušené provozovny, jejíž zrušení je jmenovitě stanoveno státním plánem rozvoje národního hospodářství ČSSR jako zdroj pracovních sil pro určenou výrobní provozovnu, do této provozovny, jestliže je

a) zařazena ve státním plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR do seznamu jmenovitých akcí k efektivnějšímu využití základních prostředků vyšší směnností, nebo

b) uvedena do provozu na základě akce investiční výstavby závazně stanovené státním plánem rozvoje národního hospodářství ČSSR nebo centrálně posuzované.

(2) Při přechodu z důvodu společensky nejvýznamnějších strukturálních změn (odstavec 1) přísluší pracovníkům mzdové vyrovnání, náležitosti uvedené ve vyhlášce č. 33/1974 Sb., o příspěvcích a náhradách, které se poskytují pracovníkům získaným náborem prováděným národními výbory, popřípadě jim lze přiznat za podmínek dále stanovených zvýšený náborový příspěvek.

§ 9

(1) Mzdové vyrovnání přísluší pracovníkovi ve výši stanovené v § 3 odst. 2, a to od nástupu práce na novém pracovišti po dobu 3 měsíců; při nutnosti zaškolování nebo přeškolování, které pracovník nemohl bez své viny ukončit v uvedené době, přísluší mu mzdové vyrovnání ještě po další dobu nezbytnou k jeho ukončení, nejdéle však celkem po dobu 6 měsíců, popřípadě při nutnosti přípravy na závěrečnou učňovskou zkoušku (na povolání nejméně 3. kvalifikačního stupně) nejdéle po dobu 12 měsíců od nástupu práce na novém pracovišti.

(2) Mzdové vyrovnání se poskytuje i za dny, kdy pracovník pobírá na novém pracovišti náhradu mzdy nebo dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu, a to ve výši a za podmínek stanovených v § 3 odst. 4; jde-li přitom o přechod pracovníka v rámci téže organizace, považuje se za dřívější a novou organizaci původní a nové pracoviště.

§ 10

(1) Pracovníkům uvedeným v § 8 odst. 1 přísluší náborový příspěvek a ostatní náležitosti stanovené vyhláškou č. 33/1974 Sb. ve výši a za podmínek v ní uvedených, i když pracovník neuzavřel pracovní smlouvu při náboru prováděném národními výbory. Náborový příspěvek a ostatní náležitosti přísluší nejdéle po dobu tří let; jde-li o pracovníka, který uzavřel pracovní smlouvu při náboru prováděném národními výbory, platí ustanovení § 10 uvedené vyhlášky.

(2) Náborový příspěvek podle odstavce 1 pracovníku nepřísluší, přizná-li mu organizace zvýšený náborový příspěvek (§ 11); ostatní náležitosti podle odstavce 1 přísluší v tomto případě nejdéle po dobu tří let.

§ 11

(1) Místo náborového příspěvku, který by pracovníkům příslušel podle § 10 odst. 1, může jim organizace přiznat se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu uděleným po dohodě s příslušným odborovým orgánem zvýšený náborový příspěvek až do výše šestinásobku průměrného hrubého

[2]) Zejména vyhláška č. 33/1974 Sb., o příspěvcích a náhradách, které se poskytují pracovníkům získaným náborem prováděným národními výbory.

[3]) V třetí části vyhlášky jsou v § 4 až 7 upraveny podmínky nároku na hmotné zabezpečení před nástupem nového zaměstnání (zejména na příspěvek před nástupem nového zaměstnání poskytovaný okresním národním výborem), které zůstávají beze změny.

měsíčního výdělku, jehož pracovník dosahoval před přechodem na nové pracoviště (§ 10 odst. 2).

(2) Přiznání zvýšeného náborového příspěvku je podmíněno sjednáním písemné dohody o setrvání pracovníka v pracovním poměru k organizaci po dobu nejméně 5 roků; do této doby se nezapočítává doba základní (náhradní) vojenské služby, doba další mateřské dovolené a doba, kdy pracovnice nebo pracovník nevykonávají práci z důvodu trvalé péče o dítě mladší než 3 roky.

(3) Zvýšený náborový příspěvek poskytují organizace v diferencované výši podle délky závazku na setrvání v pracovním poměru, podle potřeby zaškolení na novém pracovišti, podle vzdálenosti pracoviště, na které pracovník přechází, od bydliště, a podle obtíží, které tím pracovníkovi a jeho rodině vznikají, podle vybraných oblastí a podle velikosti přecházejících pracovních kolektivů. Federální ministerstvo práce a sociálních věcí může v dohodě s federálním ministerstvem financí, Státní plánovací komisí a Ústřední radou odborů a po projednání s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky stanovit zásady pro diferenciaci zvýšených náborových příspěvků a jejich maximální výši, popřípadě omezit poskytování náborových a zvýšených náborových příspěvků (§ 10 a 11).

(4) Výše zvýšeného náborového příspěvku se stanoví v písemné dohodě celkovou částkou. Díly ve výši 1/5 této celkové částky jsou splatné v den nástupu do práce po přechodu pracovníka a dále po půl roce a koncem prvého, druhého a třetího roku trvání pracovního poměru k organizaci po přechodu pracovníka.

(5) Skončil-li pracovní poměr před uplynutím pětileté či delší doby sjednané v písemné dohodě (odstavec 2), je pracovník povinen vrátit poměrnou část z celkové částky zvýšeného náborového příspěvku odpovídající době, o kterou bylo zkráceno sjednané trvání pracovního poměru, s výjimkou případů, kdy závazek nebyl splněn, protože organizace porušila podstatné povinnosti, které má vůči pracovníkovi podle pracovní smlouvy nebo právních předpisů, nebo nebyl splněn z důvodu pracovního úrazu, pro onemocnění nemocí z povolání nebo pro ohrožení touto nemocí. Organizace může se souhlasem nadřízeného orgánu a závodního výboru ROH prominout vrácení vyplaceného zvýšeného náborového příspěvku i z jiných vážných důvodů.

§ 12

Za každou neomluveně zameškanou směnu v období před další splátkou se krátí další splátka náborového příspěvku (§ 10) a zvýšeného náborového příspěvku (§ 11) o 1/12; při zameškání kratších částí směn se jednotlivé části sčítají.

§ 13

Vedle náborového příspěvku (§ 10), popřípadě vedle zvýšeného náborového příspěvku (§ 11) se pracovníkům neposkytují jiné příspěvky obdobného náborového charakteru podle zvláštních předpisů. Totéž platí při souběhu ostatních náležitostí poskytovaných pracovníkům při jejich přechodu podle ustanovení této části.[4]) Zejména se vylučuje souběh těchto náborových příspěvků s náborovými příspěvky podle předpisů o poskytování náležitostí při náboru do vybraných organizací na území hl. m. Prahy a při doosídlování pohraničí. Pracovníkovi se poskytne náborový příspěvek, který je pro něj výhodnější. Ode dne, kdy přísluší výhodnější příspěvek, nelze poskytovat příspěvek dosud vyplácený; pokud již byl pracovníkovi vyplacen, zúčtuje se jeho poměrná část. Při souběhu ostatních plnění vyplývajících ze zvláštních předpisů se pracovníkovi poskytují plnění pro něj výhodnější. Ustanovení tohoto odstavce se netýkají případného souběhu náborového příspěvku nebo zvýšeného náborového příspěvku se stabilizačními příspěvky a odměnami.

ODDÍL DRUHÝ

JINÁ NEJVÝZNAMNĚJŠÍ RACIONALIZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 14

Přechodem z důvodu jiných společensky nejvýznamnějších racionalizačních opatření je pro účely této vyhlášky přechod pracovníka do pracovního poměru k jiné organizaci, popřípadě přechod v rámci téže organizace bez rozvázání pracovního poměru, a to z provozovny, v níž se v důsledku racionalizačních opatření [§ 46 odst. 1 písm. a) až c) zákoníku práce] snižuje počet pracovníků, do jiné výrobní provozovny určené ústředním orgánem, jestliže pracovník musí z důvodu tohoto přechodu změnit místo pobytu nebo mu vzniknou či dále trvají podstatně nepříznivé podmínky, zejména v souvislosti s dopravou do této provozovny.

[4]) Např. vyhláška č. 33/1974 Sb., o příspěvcích a náhradách, které se poskytují pracovníkům získaným náborem prováděným národními výbory,
výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 11. 1976 čj. F V/1-1046/76-1112 o poskytování náležitostí pracovníkům a učňům, získaným náborem a vnitroresortními převody z jiných oblastí ČSSR do vybraných organizací na území hl. m. Prahy (registrovaný v částce 29/1976 Sb.),
vyhláška č. 62/1970 Sb., o poskytování náborových příspěvků a jiných výhod doosídlencům ve vymezeném území pohraničí,
vyhláška č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. ledna 1972 čj. II/1-126/72-7501 k provedení některých ustanovení vyhlášky č. 96/1967 Sb.

§ 15

(1) Při přechodu podle § 14 přísluší pracovníkovi mzdové vyrovnání podle § 9.

(2) Organizace může přiznat pracovníkům se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu uděleným po dohodě s příslušným odborovým orgánem zvýšený náborový příspěvek až do výše trojnásobku průměrného hrubého měsíčního výdělku, jehož pracovník dosahoval před přechodem na nové pracoviště, a to za podmínek uvedených v § 11 odst. 2. Pro diferenciaci tohoto příspěvku, jeho maximální výši, popřípadě pro omezení jeho poskytování, pro jeho výplatu, pro povinnost pracovníka vrátit jeho poměrnou část a pro krácení jeho splátek platí ustanovení § 11 odst. 2 až 5 a § 12.

(3) Při přechodu podle § 14 nepřísluší pracovníkovi náborový příspěvek ani ostatní náležitosti stanovené vyhláškou č. 33/1974 Sb., pokud pracovník neuzavřel pracovní smlouvu při náboru prováděném národními výbory (§ 10). I když byla pracovní smlouva uzavřena v náboru prováděném národními výbory, nepřísluší pracovníkovi náborový příspěvek podle uvedené vyhlášky, pokud mu organizace přiznala zvýšený náborový příspěvek (odstavec 2). Při případném souběhu zvýšeného náborového příspěvku a jiných příspěvků obdobného náborového charakteru platí ustanovení § 13.

ODDÍL TŘETÍ

§ 16

(1) Při přechodu pracovníků podle této části (§ 8 až 15) platí o povinnosti organizace zaškolit nebo přeškolit pracovníka přijatého do pracovního poměru ustanovení § 3 odst. 6; jde-li o přechod v rámci téže organizace, platí toto ustanovení obdobně. O posuzování pracovněprávního vztahu pracovníka, který bez zbytečného průtahu přejde do jiné organizace, platí ustanovení § 3 odst. 7.

(2) Mzdové vyrovnání při přechodech podle této části poskytuje pracovníkovi organizace, která ho přijala do pracovního poměru, popřípadě organizace, v jejímž rámci pracovník přešel bez rozvázání pracovního poměru na jiné pracoviště (§ 8 odst. 1, § 14). Totéž platí o náborovém příspěvku (§ 10) a ostatních náležitostech podle vyhlášky č. 33/1974 Sb., pokud je podle ustanovení § 11 odst. 2 uvedené vyhlášky nevyplácí okresní národní výbor, jakož i o zvýšeném náborovém příspěvku (§ 11). Mzdové vyrovnání poskytuje organizace v termínech určených pro výplatu mzdy z ostatních osobních nákladů,[1]) náborový příspěvek, ostatní náležitosti podle vyhlášky č. 33/1974 Sb. a zvýšený náborový příspěvek se nezahrnují do mzdových prostředků, ale organizace je hradí jako finanční náklady placené obyvatelstvu.

(3) Zvýšený náborový příspěvek se nezahrnuje do základu pro zjištění průměrného výdělku.[5])

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 17

Nároky v nemocenském pojištění

(1) Nároky příslušející v oblasti nemocenského pojištění pracovníkům, na které se vztahuje tato vyhláška, se posuzují podle obecných předpisů a podle dalších ustanovení této vyhlášky.[6])

(2) Do započitatelného výdělku, z něhož se stanoví opakující se peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu, se nezahrnuje mzdové vyrovnání, příspěvky poskytované v náboru prováděném národními výbory a příspěvky poskytované podle ustanovení části čtvrté (§ 10 a 11), s výjimkou příspěvku na zapracování.[7])

(3) Při přechodech pracovníků, na které se vztahuje tato vyhláška, se pro účely nemocenského pojištění pracovníků za nástup nového zaměstnání považuje také nástup práce na novém pracovišti téže organizace.

(4) Při zániku uvolňující organizace přecházejí její práva a povinnosti v oblasti nemocenského pojištění na přejímající organizaci, popřípadě na orgán provádějící likvidaci. Po skončení likvidace poskytuje peněžité dávky nemocenského pojištění okresní správa nemocenského pojištění příslušná podle trvalého bydliště pracovníka. Zanikající organizace je povinna před skončením své činnosti potvrdit pracovníku všechny potřebné podklady pro uplatnění nároku na dávky nemocenského pojištění.“.

4. Za § 17 se připojují § 18 až 21, které včetně nadpisů zní:

„§ 18

Průměrný výdělek a povinnosti uvolňující organizace

(1) Při přechodech pracovníků, na které se vztahuje tato vyhláška, se pro účely zjištění průměrného výdělku za nástup nového zaměstnání považuje také nástup práce na novém pracovišti téže organizace a za dřívější a novou organizaci původní a nové pracoviště téže organizace.

(2) Uvolňující organizace je povinna vydat pracovníku, který uzavřel nový pracovní poměr, potvrzení o výši jeho dosavadního průměrného hrubého měsíčního výdělku a — po projednání s přejímající organizací, po jakou dobu musí být

[5]) Viz též ustanovení § 1 odst. 1 písm. e) a písm. f) vyhlášky č. 112/1975 Sb.

[6]) Nároky ze sociálního zabezpečení pracovníků, na které se vztahuje tato vyhláška, upravuje vyhláška č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, zejména v ustanovení § 2, 11, 14, 15 a 136.

[7]) Viz též ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 143/1965 Sb. ve znění vyhlášky č. 113/1975 Sb.

pracovník nezbytně zaškolován nebo přeškolován — uvést v něm dobu, po kterou mu bude poskytováno mzdové vyrovnání (§ 3 odst. 2, § 9 odst. 1, § 15 odst. 1).

(3) Pracovníku, který po skončení pracovního poměru se bude ucházet o příspěvek před nástupem nového zaměstnání (§ 4), je uvolňující organizace povinna vydat na jeho žádost potvrzení o jeho průměrném čistém měsíčním výdělku a o ostatních skutečnostech souvisících s jeho pracovním poměrem v organizaci, rozhodných pro posouzení nároku na příspěvek před nástupem nového zaměstnání.

§ 19

Uvolňování a přechod členů výrobních družstev

(1) Pokud se v této vyhlášce odkazuje na ustanovení zákoníku práce v souvislosti s rozvazováním pracovního poměru, rozumějí se tím u členů výrobních družstev odpovídající ustanovení stanov výrobního družstva o zrušení členského poměru. Pracovním poměrem se u členů výrobních družstev rozumí členský poměr.

(2) Ustanovení této vyhlášky o součinnosti s odborovými orgány se na členské vztahy členů výrobních družstev nevztahují.

(3) Nároky v oblasti nemocenského pojištění členů výrobních družstev se řídí ustanoveními § 17 této vyhlášky s odchylkami vyplývajícími z vyhlášky č. 88/1967 Sb., o nemocenském pojištění členů výrobních družstev.

§ 20

Odstranění tvrdostí

Jestliže by při provádění této vyhlášky vznikly tvrdosti, může federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ústřední radou odborů na žádost příslušného federálního ústředního orgánu, a jde-li o žádost ústředního orgánu republiky, též v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí republiky, povolit v jednotlivých odůvodněných případech výjimku z ustanovení vyhlášky, pokud nejde o výši příspěvků a náhrad.

§ 21

Spolupráce s odborovými orgány

Pro přípravu a zajišťování všech strukturálních změn a jiných racionalizačních a organizačních opatření podle této vyhlášky je třeba vypracovat vhodná politicko-organizační opatření. Při jejich vypracování a provádění postupují organizace a orgány jim nadřízené v úzké součinnosti s příslušnými odborovými orgány.“.

5. Dosavadní § 15, 16 a 17 se označují jako § 22, 23 a 24.[8])

Čl. II

Změny vyplývající z této vyhlášky se vztahují na postup organizací při uvolňování pracovníků ode dne její účinnosti. Hmotné zabezpečení podle této vyhlášky přísluší pracovníkům, jejichž pracovní poměr skončí po dni 15. března 1979, a pracovníkům, kteří v rámci téže organizace buď přejdou do jiné provozovny nebo u nich dojde k podstatné změně pracovní činnosti po tomto dni.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Stanceľ v. r.

[8]) Obsahují ustanovení o zrušení vyhlášky č. 86/1967 Sb., ve znění vyhlášky č. 132/1968 Sb., přechodné ustanovení a ustanovení o dni účinnosti vyhlášky č. 74/1970 Sb. (17. 7. 1970); tato ustanovení zůstávají beze změny.

5

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. prosince 1978

o Dohodě o civilní letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky

Dne 24. ledna 1978 byla v Praze podepsána Dohoda o civilní letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 19 dnem 14. července 1978.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

o civilní letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Vietnamské socialistické republiky, vedeny přáním uzavřít dohodu umožňující rozvoj civilní letecké dopravy mezi oběma zeměmi, se dohodly takto:

Článek 1

Pro účely této dohody a její Přílohy:

1. Výraz „letecký úřad" znamená, pokud jde o Československou socialistickou republiku, federální ministerstvo dopravy, a pokud jde o Vietnamskou socialistickou republiku, Generální ředitelství civilního letectví, nebo v obou případech jakoukoliv jinou osobu nebo orgán pověřené prováděním úkolů v současné době vykonávaných shora uvedenými leteckými úřady.
2. Výraz „letecký podnik" znamená každý podnik letecké dopravy, který nabízí nebo provozuje mezinárodní leteckou službu.
3. Výraz „určený letecký podnik" znamená letecký podnik, který jedna smluvní strana určila písemným oznámením druhé smluvní straně v souladu s článkem 3 této dohody za účelem provozování dohodnutých služeb na tratích stanovených podle článku 2 odstavce 1 této dohody.
4. Výraz „území státu" znamená pozemní oblasti (kontinentální nebo ostrovní) a přilehlé teritoriální vody spadající pod svrchovanost daného státu.
5. Výraz „letecká služba" znamená každou pravidelnou leteckou službu zajišťovanou letadlem pro veřejnou dopravu cestujících, pošty a zboží.
6. Výraz „mezinárodní letecká služba" znamená leteckou službu, která prochází vzdušným prostorem nad územím dvou nebo více států.
7. Výraz „přistání pro neobchodní účely" znamená přistání, jehož účelem není odvážení nebo přivážení cestujících, zboží nebo pošty.
8. Výraz „Příloha" znamená Přílohu k této dohodě a její dodatky vypracované podle ustanovení článku 16 této dohody. Příloha tvoří nedílnou součást Dohody.

Článek 2

1. Každá smluvní strana poskytuje druhé smluvní straně práva stanovená v této dohodě, aby umožnila zřídit a provozovat mezinárodní letecké služby

na tratích stanovených v příslušné části Přílohy (dále nazývané „dohodnuté služby" a „stanovené tratě").

2. Určený letecký podnik každé smluvní strany bude při provozu dohodnuté služby na stanovené trati požívat tato práva:

a) létat bez přistání přes území druhé smluvní strany v letové cestě určené druhou smluvní stranou;

b) přistávat na uvedeném území pro neobchodní účely na letištích určených druhou smluvní stranou;

c) přistávat na uvedeném území v bodě stanoveném pro tuto trať v Příloze k této dohodě pro účely přivážení a odvážení cestujících, zboží a pošty v mezinárodní přepravě v souladu s ustanoveními této Přílohy.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku nezmocňují určený letecký podnik jedné smluvní strany k nakládání cestujících, zboží nebo pošty na území druhé smluvní strany k přepravě do jiného bodu na území této smluvní strany za úplatu nebo nájemné.

Článek 3

1. Každá smluvní strana má právo určit písemným oznámením druhé smluvní straně letecký podnik k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Po obdržení písemného oznámení druhá smluvní strana bez odkladu udělí, s výhradou ustanovení odstavce 3 a 4 tohoto článku, příslušná provozní oprávnění určenému leteckému podniku.

3. Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat od leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou, aby prokázal svou způsobilost dodržovat podmínky stanovené zákony a předpisy, které tento úřad obvykle a přiměřeně uplatňuje při provozu mezinárodních obchodních leteckých služeb.

4. Každá smluvní strana bude mít právo odmítnout udělení provozních oprávnění zmíněných v odstavci 2 tohoto článku nebo uložit určenému leteckému podniku druhé smluvní strany při využívání práv stanovených článkem 2 této dohody takové podmínky, které považuje za nezbytné, v každém případě, kdy není přesvědčena o tom, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola určeného leteckého podniku náleží této druhé smluvní straně nebo jejím státním příslušníkům.

5. Jakmile byl letecký podnik takto určen a oprávněn, může kdykoliv zahájit provozování dohodnutých služeb za předpokladu, že letově provozní program služeb byl schválen leteckým úřadem druhé smluvní strany a že pro takové služby budou v platnosti tarify stanovené v souladu s ustanoveními článku 12 této dohody.

Článek 4

1. Každá smluvní strana bude mít právo zrušit provozní oprávnění nebo pozastavit vykonávání práv stanovených v článku 2 této dohody leteckému podniku určenému druhou smluvní stranou nebo uložit pro využívání těchto práv takové podmínky, které považuje za nezbytné

a) v případě, kdy se letecký podnik nebude řídit zákony a předpisy strany, jež tato práva poskytuje;

b) v případě, kdy tato smluvní strana není přesvědčena, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně, která určila tento letecký podnik, nebo jejím státním příslušníkům;

c) v případě, že letecký podnik nepostupuje při provozování leteckých služeb podle podmínek stanovených v této dohodě.

2. Pokud okamžité zrušení provozních oprávnění, zastavení výkonu práv nebo uložení podmínek z důvodů uváděných v odstavci 1 tohoto článku nebude nezbytné k zabránění dalšího porušování zákonů a předpisů, toto právo bude uplatněno teprve po poradě s druhou smluvní stranou.

Článek 5

1. Zákony a další právní předpisy každé smluvní strany, které upravují vstup letadel provozujících mezinárodní létání na její území a výstup z něho, nebo které se vztahují na provoz a létání těchto letadel na jejím území, jsou závazné i pro letadla leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou.

2. Zákony a další právní předpisy jedné smluvní strany, které upravují vstup na její území, pobyt na něm, tranzit a výstup z něho pro cestující, členy leteckých posádek, zboží a poštu, jako jsou předpisy o vstupu, výstupu, vystěhovalectví, přistěhovalectví, cestovních dokladech, celní předpisy, předpisy o karanténě a devizové předpisy se vztahují na cestující, letecké posádky, zboží a poštu přepravované letadly určeného leteckého podniku druhé smluvní strany, pokud se nacházejí na zmíněném území.

Článek 6

1. Letadla určeného leteckého podniku jedné smluvní strany při letu nad územím druhé smluvní strany musí být označena značkou státní příslušnosti a značkou rejstříkovou.

2. Letadla určených leteckých podniků provádějící dohodnuté služby na stanovených tratích musí mít osvědčení o zápisu do leteckého rejstříku, osvědčení letové způsobilosti, povolení k provozu radiové stanice, palubní deník, přepravní doklady potřebné pro mezinárodní lety a jiné doklady, které mohou být vyžadovány úřady v místě přistání na území každé smluvní strany.

3. S výjimkou zvláštní dohody musí být členové posádky státními příslušníky jedné nebo druhé smluvní strany. Musí mít letecké legitimace, diplomy a platné pasy.

4. Doklady vydané nebo prohlášené za platné jednou smluvní stranou jsou uznány za platné druhou smluvní stranou.

Článek 7

1. Letadla používaná k provozu mezinárodních leteckých služeb určeným leteckým podnikem každé smluvní strany, jakož i jejich obvyklé vybavení, náhradní díly, zásoby pohonných hmot a mazacích olejů a zásoby na palubě (včetně potravy, nápojů a tabáku) budou osvobozeny ode všech celních, inspekčních a jiných poplatků nebo dávek při příletu na území druhé smluvní strany za předpokladu, že takové vybavení a zásoby zůstanou na palubě letadla až do doby, kdy budou znovu vyvezeny.

2. S výjimkou poplatků odpovídajících provedeným službám budou osvobozeny od týchž dávek a poplatků:

a) zásoby letadla přijaté na palubu na území každé ze smluvních stran v rámci limitů stanovených úřady této smluvní strany a určené výhradně pro použití na palubě letadla provádějícího mezinárodní letecké služby druhé smluvní strany;

b) náhradní díly dovezené na území každé ze smluvních stran pro údržbu a opravy letadla používaného při mezinárodních leteckých službách určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany;

c) pohonné hmoty a mazací oleje potřebné k zásobování letadla provozujícího mezinárodní letecké služby určeného leteckého podniku druhé smluvní strany, i když budou použity nebo spotřebovány na části cesty vedené nad územím smluvní strany, na němž byly vzaty na palubu.

Zásoby a materiál uvedené v odstavcích a), b), c) musí být pod celním dohledem a kontrolou, dokud nebudou použity nebo znovu vyvezeny.

3. Obvyklé vybavení letadla, jakož i materiál a zásoby ponechávané na palubě letadla jedné smluvní strany, mohou být vyloženy na území druhé smluvní strany pouze se souhlasem celních úřadů této smluvní strany. V takovém případě musí být uloženy pod kontrolou celnice až do doby, kdy budou znovu vyvezeny nebo s nimi bude jinak naloženo v souladu s celními předpisy.

Článek 8

Pokud nebudou poplatky a jiné dávky za používání letišť a jiných zařízení stanoveny mnohostrannými smlouvami, jejichž účastníky jsou smluvní strany, budou takové poplatky a dávky vybírány podle sazeb stanovených příslušnými orgány každé smluvní strany.

Článek 9

Cestující v přímém tranzitu přes území smluvní strany, kteří neopustí část letiště určenou pro takový účel, budou podrobeni zjednodušené kontrole s výjimkou případu bezpečnostních opatření. Zavazadla a zboží v přímém tranzitu budou osvobozeny od celních poplatků a jiných dávek.

Článek 10

1. Každá smluvní strana poskytne na základě reciprocity určenému leteckému podniku druhé smluvní strany na svém území osvobození od všech daní ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování dohodnutých leteckých služeb.

2. Finanční vypořádání pohledávek a závazků, které vzniknou v souvislosti s prováděním této dohody, se bude uskutečňovat v souladu s platebními dohodami uzavřenými mezi smluvními stranami.

3. Každá smluvní strana se zavazuje, že přijme příslušná opatření k usnadnění převodu přebytků příjmů nad výdaji, které docílil na jejím území určený letecký podnik druhé smluvní strany, a to podle oficiálního kursu banky platného v den převodu a v souladu s platnými devizovými předpisy.

Článek 11

1. Kapacita služeb provozovaných určenými leteckými podniky na stanovených tratích bude stanovena v závislosti na předpokládané přepravní poptávce a bude dohodnuta mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

2. Při provozování dohodnutých leteckých služeb určené letecké podniky každé smluvní strany budou brát v úvahu zájmy určeného leteckého podniku druhé smluvní strany, aby nedošlo k nevhodnému ovlivňování služeb, které tento letecký podnik zajišťuje na zcela nebo částečně shodné trati.

3. Letecké úřady obou smluvních stran si poskytnou navzájem na požádání takové statistické údaje, které mohou být rozumně požadovány pro účely posouzení kapacity nabízené na stanovených tratích.

Článek 12

1. Tarify platné pro dohodnuté služby budou stanoveny v souladu s mnohostrannými dohodami o tarifech, kterými jsou obě smluvní strany vázány.

2. Neexistují-li takové dohody, budou tarify sjednány mezi určenými leteckými podniky. Takto sjednané tarify podléhají schválení leteckých úřadů smluvních stran.

3. Nemůže-li být dosaženo dohody o tarifech podle postupu uvedeného v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, budou tarify sjednány mezi leteckými úřady smluvních stran.

Článek 13

Určený letecký podnik každé smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé smluvní stra-

ny své zastoupení s obchodním, administrativním a technickým personálem, jahož počty budou schváleny leteckými úřady obou smluvních stran. Vedoucí zastoupení, personál a místní zaměstnanci musí mít státní příslušnost jedné nebo druhé smluvní strany. Jsou povinni dodržovat zákony a předpisy místních úřadů.

Článek 14

1. V případě nouzového přistání nebo nehody letadla jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany poskytne tato smluvní strana veškerou pomoc a provede šetření o okolnostech nehody.

2. Smluvní strana, v jejíž zemi bylo letadlo zapsáno do leteckého rejstříku, a určený letecký podnik této smluvní strany mohou vyslat pozorovatele k účasti na vyšetřování. Pozorovatelé musí mít státní příslušnost příslušné smluvní strany.

3. Výlohy a výdaje na pomoc zmíněnou v odstavci 1 tohoto článku uhradí smluvní strana, v jejíž zemi bylo letadlo zapsáno do leteckého rejstříku.

4. Určený letecký podnik jedné smluvní strany nese odpovědnost za škody způsobené letadly používanými při provozu dohodnutých služeb osobám a majetku na území druhé smluvní strany.

Článek 15

V duchu těsné spolupráce budou letecké úřady obou smluvních stran provádět podle potřeby konzultace týkající se výkladu a uspokojivého provádění ustanovení této dohody a její Přílohy.

Článek 16

1. Jestliže jedna smluvní strana bude považovat za žádoucí změnit nebo upravit kterékoliv ustanovení této dohody, může požádat o jednání druhou smluvní stranu. Takové jednání, které bude možno provést mezi leteckými úřady, a to buď přímým jednáním nebo písemně, musí se uskutečnit do šedesáti (60) dnů ode dne podání žádosti.

2. Změny Dohody takto dohodnuté vstoupí v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót.

3. Změny Přílohy této dohody mohou být předběžně prováděny od data dohodnutého leteckými úřady smluvních stran a vstoupí v platnost po jejich potvrzení výměnou diplomatických nót.

4. Přistoupí-li obě smluvní strany k téže mnohostranné smlouvě o mezinárodní letecké dopravě, bude tato dohoda upravena tak, aby nebyla v rozporu s ustanoveními této mnohostranné smlouvy.

Článek 17

Jakýkoliv spor týkající se výkladu nebo provádění této dohody a její Přílohy bude urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady obou smluvních stran. Jestliže mezi leteckými úřady nebude dosaženo dohody, bude spor urovnán diplomatickou cestou.

Článek 18

Tato dohoda se uzavírá na neurčitou dobu. Každá smluvní strana ji může vypovědět diplomatickou cestou. Jestliže byla taková výpověď dána, skončí platnost této dohody dvanáct (12) měsíců ode dne obdržení písemného oznámení výpovědi, pokud nebude mezi smluvními stranami po vzájemné dohodě odvolána před uplynutím tohoto období.

Článek 19

1. Každá smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně schválení této dohody podle svých vnitrostátních předpisů. Dohoda vstoupí v platnost počínaje dnem posledního z těchto oznámení.

2. Dohoda bude předběžně prováděna ode dne podpisu.

Dáno v Praze dne 24. ledna 1978 ve dvou vyhotoveních, v jazyce českém, vietnamském a francouzském, přičemž český a vietnamský text mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu této dohody bude rozhodující její francouzský text.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci, jsouce řádně zplnomocněni svými vládami, podepsali tuto dohodu.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

P. **Kalický** v. r.

Za vládu
Vietnamské socialistické republiky:

Phung The **Tai** v. r.

PŘÍLOHA

Oddíl I. Vietnamské tratě

Hanoi a/ nebo Město Ho-Či-Mina — bod v Laosu — bod v Thajsku nebo v Barmě — bod v Indii — bod v Pakistanu — dva body v Sovětském svazu — Praha a/ nebo Bratislava — čtyři body za Československem, které budou určeny později.

Oddíl II. Československé tratě

Praha a/ nebo Bratislava — dva body v Sovětském svazu nebo dva body mezi Československem a Indií — Bombay nebo Delhi — Colombo — Rangoon nebo Bangkok nebo Phnom Penh nebo Vientiane — Singapore nebo Kuala Lumpur — Hanoi a/ nebo Město Ho-Či-Mina — Singapore nebo Kuala Lumpur — Djakarta — Manila — Tokyo.

Oddíl III. Všeobecná ustanovení

1. Určené letecké podniky smluvních stran projednají nejpozději dva měsíce před zahájením provozu dohodnutých služeb mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou uzavření dohod, které budou zaměřeny na usnadnění provozu těchto služeb a odbavení přímých přeprav mezi jejich zeměmi ve společném zájmu určených leteckých podniků smluvních stran.
2. Výkon přepravních práv páté svobody určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany na úsecích, kde určený letecký podnik druhé smluvní strany má přepravní práva třetí a čtvrté svobody, bude uskutečňován v souladu s obchodní dohodou sjednanou mezi určenými leteckými podniky obou smluvních stran, která bude předložena ke schválení leteckým úřadům smluvních stran.

6

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce

ze dne 9. ledna 1979

o státním odborném dozoru nad vybranými tlakovými zařízeními jaderně energetických zařízení

Mimořádné technické nároky na výstavbu a provoz jaderně energetických zařízení vyžadují prohloubený režim státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení. K tomu stanoví Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, v dohodě s Českou odborovou radou a ostatními ústředními orgány:

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Vyhláška stanoví povinnosti stavebníků a organizací, které navrhují, projektují, vyrábějí, dovážejí, montují, provádějí výstavbu a provozují jaderně energetická zařízení.

(2) Vyhláška se vztahuje na tlaková zařízení primárního okruhu a další vybraná tlaková zařízení jaderně energetických zařízení (dále jen „zařízení"). Těmito zařízeními se rozumějí reaktory, parní generátory, kompenzátory objemu, nádoby, tělesa čerpadel, armatury, potrubí pracující pod tlakem a další zařízení stanovená Českým úřadem bezpečnosti práce zvláštním předpisem.

(3) Vyhláška se nevztahuje na palivové články, tyče systému regulace a ochrany a tlakové prvky, které obsahují štěpné, absorpční nebo moderační materiály, a dále na tlaková zařízení a potrubí z nekovových materiálů.

Povinnosti stavebníka

§ 2

Stavebník jaderně energetického zařízení je povinen předložit inspektorátu bezpečnosti práce (dále jen „inspektorát") příslušnému podle místa stavby:

a) při projednávání projektového úkolu podle zvláštních předpisů,[1]) nejpozději však před návrhem na vydání územního rozhodnutí,[2]) také:

1. zadávací bezpečnostní zprávu,[3])
2. zadávací program zajištění jakosti a provozní kontroly, jehož náležitosti stanoví Československá komise pro atomovou energii (dále jen „ČSKAE") podle zvláštních předpisů,
3. další doklady vyžádané inspektorátem, nezbytné pro výkon dozoru podle této vyhlášky;

b) nejpozději před podáním žádosti o stavební povolení:[4])

1. úvodní projekt,
2. předběžnou bezpečnostní zprávu,[5])
3. program zajištění jakosti a provozní kontroly, jehož náležitosti stanoví ČSKAE podle zvláštních předpisů,
4. další doklady vyžádané inspektorátem, nezbytné pro výkon dozoru podle této vyhlášky;

c) nejpozději před podáním návrhu na vydání kolaudačního rozhodnutí:[6])

1. vybrané části prováděcího projektu určené inspektorátem,
2. předprovozní bezpečnostní zprávu,[6])
3. vyhodnocení jakosti dodaných a zabudovaných zařízení,
4. program uvádění jaderně energetického zařízení do provozu,
5. program zajištění jakosti a provozních kontrol pro období provozu,
6. zprávu o komplexním vyzkoušení,
7. další doklady vyžádané inspektorátem, nezbytné pro výkon dozoru podle této vyhlášky.

---

[1]) § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb.
[2]) § 7 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu.
[3]) § 7 odst. 4 vyhlášky č. 85/1976 Sb.
[4]) § 20 vyhlášky č. 85/1976 Sb.
[5]) § 20 odst. 4 vyhlášky č. 85/1976 Sb.
[6]) § 39 vyhlášky č. 85/1976 Sb.

§ 3

Stavebník je povinen u zařízení dodaných na stavbu zajistit jejich kontroly v souladu s příslušnými programy zajištění jakosti a provozní kontroly, vyhodnotit jejich výsledky a seznámit inspektorát příslušný podle místa stavby předem s harmonogramem těchto kontrol.

Povinnosti organizací zabezpečujících projektovou dokumentaci

§ 4

(1) Generální projektant je povinen zpracovat pro stavebníka souběžně s úvodním projektem program zajištění jakosti a provozní kontroly, jehož náležitosti stanoví ČSKAE podle zvláštních předpisů.

(2) Organizace zabezpečující projektovou dokumentaci jsou povinny dodržet zásady týkající se jakosti a bezpečnosti zařízení, které stanoví ČSKAE podle zvláštních předpisů.

§ 5

Zařízení musí být navrženo tak, aby byla zajištěna možnost jeho bezpečných prohlídek, provádění obsluhy, oprav a kontrol.

Povinnosti dodavatelských, výrobních a montážních organizací

§ 6

Projektové podklady[7]) musí odpovídat technickým normám nebo z nich povoleným výjimkám. Jestliže na zařízení není vydána technická norma, musí projektové podklady odpovídat sjednaným technickým podmínkám.

§ 7

(1) Výroba a montáž zařízení se smějí provádět pouze podle technických norem a předpisů. V případě, že nejsou vydány technické normy a předpisy pro výrobu a montáž těchto zařízení, jsou výrobci i montážní organizace povinni vyrábět a montovat zařízení podle smluvených technických podmínek.

(2) Jakost a vlastnosti materiálů, kterých se použije pro výrobu zařízení, a jakost a vlastnosti zařízení musí být doloženy atestem výrobních organizací, protokoly s výsledky zkoušek a rozsahem i lokalizací přípustných závad v souladu s požadavky příslušného programu zajištění jakosti a provozní kontroly a dohodnutými smluvními podmínkami.

(3) Stavební a první tlakové zkoušky zařízení[8]) se zúčastňuje inspektorát příslušný podle místa provádění zkoušky. Výrobce je povinen nejméně 14 dnů předem oznámit inspektorátu termín těchto zkoušek.

(4) Pro každé zařízení mající charakter tlakové nádoby je výrobce povinen vystavit samostatný pasport (revizní knihu).[8]) Pasport (revizní kniha) se zhotovuje nejméně ve dvou stejných vyhotoveních, z nichž jedno vyhotovení je určeno pro výrobce a druhé pro provozovatele zařízení. Výrobce i provozovatel zařízení jsou povinni uschovat pasport (revizní knihu) až do úplné likvidace zařízení.

(5) Výrobce i montážní organizace jsou povinni uschovat u sebe prvotní dokumentaci o jakosti výroby a montáže zařízení mající charakter tlakové nádoby nejméně po dobu 10 let ode dne registrace tohoto zařízení (§ 10 odst. 4).

§ 8

Výrobce musí předložit inspektorátu příslušnému podle místa výroby zařízení rozsah a sortiment výroby zařízení pro příslušný rok, včetně termínu realizace, a seznámit ho se strukturou a zabezpečením vnitřní kontroly.

§ 9

(1) Při výrobě, montáži a opravách zařízení se smí pro svařování používat jen ověřených přídavných materiálů.

(2) Provedení a jakost svarových spojů a návarů musí odpovídat požadavkům programu zajištění jakosti a provozní kontroly a smluveným technickým podmínkám.

(3) Svařovat zařízení smějí jen svářeči s předepsanou kvalifikací. Před svářečskými pracemi na zařízení nebo jeho části musí svářeč prokázat svou způsobilost zkouškami, které se konají za stejných podmínek, jaké jsou předepsány v příslušném technologickém postupu. Toto ustanovení se vztahuje i na svářeče, kteří mají provádět stehování svařovaných částí.

Povinnosti provozovatelů zařízení

§ 10

(1) Provozovatel je povinen společně se stavebníkem kontrolovat, zda přejímané zařízení odpovídá programu zajištění jakosti a provozní kontroly a splňuje požadavky stanovené návrhem řešení daného zařízení.

(2) Rozsah kontrol podle odstavce 1 musí být dohodnut s inspektorátem příslušným podle místa stavby zařízení.

(3) Provozovatel je povinen zpracovat pro zařízení provozní dokumentaci podle zvláštních předpisů,[9]) která je nedílnou součástí dokumentace nutné pro uvedení zařízení do provozu.

[7]) § 27 vyhlášky č. 163/1973 Sb.
[8]) ČSN 69 0010 Tlakové nádoby stabilní. Technická pravidla.
[9]) OEG 38 3010 Provozní pravidla pro elektrárny a sítě — strojně technologická zařízení elektráren. Část A.

(4) Provozovatel je povinen nejpozději do 14 dnů od převzetí zařízení přihlásit je k registraci u inspektorátu příslušného podle místa provozu zařízení. Bez této registrace nesmí být toto zařízení provozováno.

§ 11

Provozovatel je během provozního využití povinen zajistit řádnou a odbornou údržbu a obsluhu zařízení, provádění provozních kontrol a vyhodnocování jejich výsledků a určit způsobilého pracovníka odpovědného za řádný stav a bezpečnost zařízení.

§ 12

(1) Provozovatel je povinen zajistit během provozního využití kontrolu zařízení podle příslušného programu zajištění jakosti a provozní kontroly podle vypracovaného harmonogramu a vyhodnocovat výsledky provedených kontrol.

(2) Provozovatel je povinen předkládat inspektorátu příslušnému podle místa provozu zařízení:

a) vyhodnocené výsledky provozních kontrol,

b) programy pro kontrolu jakosti oprav zařízení.

(3) Kontrolu stavu zařízení během provozního využití provádějí zvlášť k tomu určení odborně vyškolení pracovníci stanovení provozovatelem.

§ 13

(1) Opravy zařízení se smějí provádět pouze podle předem zpracované a schválené dokumentace a technologických postupů. Dokumentaci k opravám je provozovatel povinen předložit inspektorátu příslušnému podle místa provozu zařízení nejpozději 14 dnů před zahájením oprav.

(2) V případě, že při opravě bylo změněno zařízení oproti původní dokumentaci, je provozovatel povinen neprodleně přihlásit toto zařízení u inspektorátu příslušného podle místa provozu zařízení k nové registraci.

§ 14

Povinnosti při dovozu zařízení

(1) Organizace odebírající zařízení (dále jen „objednavatel") od organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti je povinna oznámit inspektorátu příslušnému podle místa objednavatele zamýšlený dovoz, stručný popis, základní technické hodnoty a množství dováženého zařízení.

(2) Inspektorát příslušný podle sídla objednavatele oznámí do 14 dnů po obdržení oznámení objednavateli rozsah nezbytných dokladů k objednanému zařízení, potřebných pro výkon dozoru.

Závěrečná ustanovení

§ 15

(1) Orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení vydávají o výsledcích dozoru podle této vyhlášky závazná stanoviska.

(2) Závazná stanoviska vydávají nejdéle do:

a) 30 dnů ode dne předložení dokumentace podle § 2,

b) 30 dnů ode dne vykonání dozoru nad činností organizací uvedených v § 1 odstavec 1,

pokud nebyla dohodnuta lhůta jiná.

§ 16

(1) Při výkonu dozoru spolupracují orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení zejména s orgány hygienické služby a orgány státního dozoru nad jadernou bezpečností.[10])

(2) Organizace při plnění povinností podle této vyhlášky úzce spolupracují s orgány společenské kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci.[11])

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Dr. **Bartík** v. r.

[10]) § 7 zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.

[11]) Směrnice ÚRO č. 124/1973 Sb., o postavení a úkolech orgánů ROH v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

7

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce

ze dne 4. ledna 1979

o státním odborném dozoru nad vybranými tlakovými zařízeními jaderně energetických zařízení

Mimořádné technické nároky na výstavbu a provoz jaderně energetických zařízení vyžadují prohloubený režim státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení. Za tím účelem stanoví Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, v dohodě se Slovenskou odborovou radou a ostatními ústředními orgány:

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Vyhláška stanoví povinnosti stavebníků a organizací, které navrhují, projektují, vyrábějí, dovážejí, montují, provádějí výstavbu a udržují v činnosti jaderně energetická zařízení.

(2) Vyhláška se vztahuje na tlaková zařízení primárního okruhu a další vybraná tlaková zařízení jaderně energetických zařízení (dále jen „zařízení"). Těmito zařízeními se rozumějí reaktory, parní generátory, kompenzátory objemu, nádoby, tělesa čerpadel, armatury, potrubí pracující pod tlakem a další zařízení, která stanoví Slovenský úřad bezpečnosti práce zvláštním předpisem.

(3) Vyhláška se nevztahuje na palivové články, tyče systému regulace a ochrany a tlakové prvky, které obsahují štěpné, absorpční nebo moderační materiály, a dále na tlaková zařízení a potrubí z nekovových materiálů.

Povinnosti stavebníka

§ 2

Stavebník jaderně energetického zařízení je povinen předložit inspektorátu bezpečnosti práce (dále jen „inspektorát") příslušnému podle místa stavby:

a) při projednávání projektového úkolu podle zvláštních předpisů,[1]) nejpozději však před návrhem na vydání územního rozhodnutí,[2]) též:
   1. zadávací bezpečnostní zprávu,[3])
   2. zadávací program zajištění jakosti a provozní kontroly, jehož náležitosti stanoví Československá komise pro atomovou energii (dále jen „ČSKAE") podle zvláštních předpisů,
   3. další doklady vyžádané inspektorátem, nezbytné pro výkon dozoru podle této vyhlášky;

b) nejpozději před podáním žádosti o stavební povolení:[4])
   1. úvodní projekt,
   2. předběžnou bezpečnostní zprávu,[5])
   3. program zajištění jakosti a provozní kontroly, jehož náležitosti stanoví ČSKAE podle zvláštních předpisů,
   4. další doklady vyžádané inspektorátem, nezbytné pro výkon dozoru podle této vyhlášky;

c) nejpozději před podáním návrhu na vydání kolaudačního rozhodnutí:[6])
   1. vybrané části prováděcího projektu určené inspektorátem,
   2. předprovozní bezpečnostní zprávu,[6])
   3. vyhodnocení jakosti dodaných a zabudovaných zařízení,
   4. program uvádění jaderně energetického zařízení do provozu,
   5. program zajištění jakosti a provozních kontrol pro období provozu,
   6. zprávu o komplexním vyzkoušení,
   7. další doklady vyžádané inspektorátem, nezbytné pro výkon dozoru podle této vyhlášky.

---

[1]) § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb.
[2]) § 7 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu.
[3]) § 7 odst. 4 vyhlášky č. 85/1976 Sb.
[4]) § 20 vyhlášky č. 85/1976 Sb.
[5]) § 20 odst. 4 vyhlášky č. 85/1976 Sb.
[6]) § 39 vyhlášky č. 85/1976 Sb.

§ 3

Stavebník je povinen u zařízení dodaných na stavbu zajistit jejich kontroly v souladu s příslušnými programy zajištění jakosti a provozní kontroly, vyhodnotit jejich výsledky a seznámit inspektorát příslušný podle místa stavby zařízení předem s harmonogramem těchto kontrol.

Povinnosti organizací zabezpečujících projektovou dokumentaci

§ 4

(1) Generální projektant je povinen zpracovat pro stavebníka souběžně s úvodním projektem program zajištění jakosti a provozní kontroly, jehož náležitosti stanoví ČSKAE podle zvláštních předpisů.

(2) Organizace zabezpečující projektovou dokumentaci jsou povinny dodržovat zásady týkající se jakosti a bezpečnosti zařízení, které stanoví ČSKAE podle zvláštních předpisů.

§ 5

Zařízení musí být navrženo tak, aby byla zajištěna možnost jeho bezpečných prohlídek, provádění obsluhy, oprav a kontrol.

Povinnosti dodavatelských, výrobních a montážních organizací

§ 6

Projektové podklady[7]) musí odpovídat technickým normám nebo z nich povoleným výjimkám. Jestliže na zařízení není vydána technická norma, musí projektové podklady odpovídat sjednaným technickým podmínkám.

§ 7

(1) Výroba a montáž zařízení se může provádět pouze podle technických norem a předpisů. Jestliže nejsou vydány technické normy a předpisy pro výrobu a montáž těchto zařízení, jsou výrobci a montážní organizace povinni vyrábět a montovat zařízení podle sjednaných technických podmínek.

(2) Jakost a vlastnosti materiálů, kterých se použije pro výrobu zařízení, a jakost a vlastnosti zařízení musí být doloženy atestem výrobních organizací, protokoly s výsledky zkoušek a rozsahem i lokalizací přípustných závad v souladu s požadavky příslušného programu zajištění jakosti a provozní kontroly a sjednanými smluvními podmínkami.

(3) Stavební a první tlakové zkoušky zařízení[8]) se zúčastňuje inspektorát příslušný podle místa provádění zkoušky. Výrobce je povinen nejméně 14 dnů předem oznámit inspektorátu termín těchto zkoušek.

(4) Pro každé zařízení, které má charakter tlakové nádoby, je výrobce povinen vystavit samostatný pasport (revizní knihu).[8]) Pasport (revizní kniha) se zhotovuje nejméně ve dvou vyhotoveních, z nichž jedno vyhotovení je určeno výrobci zařízení a druhé jeho provozovateli. Výrobce a provozovatel zařízení jsou povinni uschovávat pasport (revizní knihu) až do úplné likvidace zařízení.

(5) Výrobce i montážní organizace jsou povinni uschovávat u sebe prvotní dokumentaci o kvalitě výroby a montáži zařízení, které má charakter tlakové nádoby, nejméně po dobu deseti let ode dne registrace tohoto zařízení (§ 10 odst. 4).

§ 8

Výrobce musí předložit inspektorátu příslušnému podle místa výroby zařízení rozsah a sortiment výroby zařízení v příslušném roce včetně termínu realizace a seznámit ho se strukturou a zabezpečením vnitřní kontroly.

§ 9

(1) Při výrobě, montáži a opravách zařízení se mohou pro svařování používat jen ověřené přídavné materiály.

(2) Provedení a jakost svarových spojů a návarů musí odpovídat především požadavkům programu zajištění jakosti a provozní kontroly a sjednaným technickým podmínkám.

(3) Svařovat zařízení mohou jen svářeči s předepsanou kvalifikací. Před svářečskými pracemi na zařízení nebo jeho části musí svářeč prokázat svou způsobilost zkouškami, které se konají za stejných podmínek, jaké jsou předepsány v příslušném technologickém postupu. Toto ustanovení se vztahuje i na svářeče, kteří mají provádět stehování svařovaných částí.

Povinnosti provozovatelů zařízení

§ 10

(1) Provozovatel společně se stavebníkem je povinen kontrolovat, zda přejímané zařízení splňuje požadavky stanovené návrhem řešení daného zařízení a příslušného programu zajištění jakosti a provozní kontroly.

(2) Rozsah kontrol podle odstavce 1 musí být dohodnut s inspektorátem příslušným podle místa stavby.

(3) Provozovatel je podle zvláštních předpisů[9]) povinen zpracovat pro zařízení provozní dokumentaci, která je nedílnou součástí dokumentace nezbytné pro uvedení zařízení do provozu.

(4) Provozovatel je povinen nejpozději do 14 dnů od převzetí zařízení přihlásit je k registraci

[7]) § 27 vyhlášky č. 163/1973 Sb.
[8]) ČSN 69 0010 Tlakové nádoby stabilní. Technická pravidla.
[9]) OEG 38 3010 Provozní pravidla pro elektrárny a sítě — strojně technologická zařízení elektráren. Část A.

u inspektorátu příslušného podle místa provozu zařízení. Bez této registrace nesmí být toto zařízení udržováno v provozu.

§ 11

Provozovatel je povinen zajistit během provozního využití řádnou odbornou údržbu a obsluhu zařízení, provádění provozních kontrol a vyhodnocování jejich výsledků a určit způsobilého pracovníka odpovědného za řádný stav a bezpečnost zařízení.

§ 12

(1) Provozovatel je povinen zajistit během provozního využití kontrolu zařízení podle příslušného programu zajištění jakosti a provozní kontroly na základě vypracovaného harmonogramu a vyhodnocovat výsledky provedených kontrol.

(2) Provozovatel je povinen předkládat inspektorátu příslušnému podle místa provozu zařízení:

a) vyhodnocené výsledky provozních kontrol,

b) programy pro kontrolu jakosti zařízení.

(3) Kontrolu stavu zařízení během provozního využití provádějí zvlášť k tomu určení a odborně vyškolení pracovníci jmenovaní provozovatelem.

§ 13

(1) Opravy zařízení se mohou provádět jen podle předem zpracované a schválené dokumentace a technologických postupů. Dokumentaci oprav je provozovatel povinen předložit nejpozději 14 dnů před zahájením oprav inspektorátu příslušnému podle místa provozu zařízení.

(2) Byla-li při opravě na zařízení provedena změna oproti původní dokumentaci, je provozovatel povinen ihned přihlásit toto zařízení u inspektorátu příslušného podle místa provozu zařízení k nové registraci.

§ 14

Povinnosti při dovozu zařízení

(1) Organizace odebírající zařízení (dále jen „objednavatel") od organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti je povinna oznámit inspektorátu příslušnému podle sídla objednavatele plánovaný dovoz, stručný popis, základní technické hodnoty a množství dovážených zařízení.

(2) Inspektorát příslušný podle sídla objednavatele oznámí do 14 dnů po obdržení oznámení objednavateli rozsah nezbytných dokladů k objednanému zařízení, potřebných pro výkon dozoru.

Závěrečná ustanovení

§ 15

(1) Orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení vydávají o výsledcích dozoru podle této vyhlášky závazná stanoviska.

(2) Závazná stanoviska vydávají nejpozději do

a) 30 dnů ode dne předložení dokumentace podle § 2,

b) 30 dnů ode dne vykonání dozoru nad činností organizací uvedených v § 1 odst. 1,

pokud nebyla dohodnuta lhůta jiná.

§ 16

(1) Při výkonu dozoru spoluracují orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení zejména s orgány hygienické služby a orgány státního dozoru nad jadernou bezpečností.[10])

(2) Organizace při plnění povinností podle této vyhlášky úzce spolupracují s orgány společenské kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci.[11])

§ 17

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ředitel:

Ing. Kováč v. r.

[10]) § 7 zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.

[11]) Směrnice ÚRO č. 124/1973 Sb., o postavení a úkolech orgánů ROH v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Kancelář prezidenta Československé socialistické republiky

vydala **výnosem** ze dne 7. listopadu 1978 čj. 404.131/78 **resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Do resortního seznamu lze nahlédnout v personálním oddělení Kanceláře prezidenta Československé socialistické republiky, Praha-Hrad.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, a podle § 5 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 136/1975 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ČSLA a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **seznam zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky vojenské správy a národních podniků v oboru MNO, zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Seznam byl uveřejněn Rozkazem ministra národní obrany ČSSR číslo 11 ze dne 6. prosince 1978 a nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Tímto dnem byly zrušeny

- směrnice ministerstva národní obrany ze dne 22. března 1968, jimiž se vydává seznam zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky v oboru MNO, která se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do II. pracovní kategorie, uveřejněné ve Sbírce nařízení a směrnic ministerstva národní obrany č. 7 ze dne 22. března 1968 (reg. v částce 19/1968 Sb.) ve znění doplňku ke směrnicím uveřejněného ve Sbírce nařízení a směrnic federálního ministerstva národní obrany č. 19 ze dne 25. července 1972 (reg. v částce 22/1972 Sb.),
- seznam zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky vojenské správy a národních podniků v oboru MNO, která se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do I. pracovní kategorie, uveřejněný Rozkazem ministra národní obrany ČSSR č. 13 ze dne 27. května 1977 (reg. v částce 14/1977 Sb.).

Do seznamu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo spojů

vydalo výnos čj. 15 283/13/78 ze dne 1. prosince 1978, kterým se vydává **resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

K výnosu je připojen seznam obsahující zaměstnání, která jsou ve spojích zařazena pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a je uveřejněn v částce 52 Věstníku federálního ministerstva spojů, do něhož lze nahlédnout u každé pošty a všech organizací spojů.

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství

vydalo podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos** č. 4/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos platí v působnosti federálního ministerstva všeobecného strojírenství a současně se v okruhu působnosti federálního ministerstva všeobecného strojírenství ruší:

a) výnos ministerstva všeobecného strojírenství č. 12/1964 a výnos ministerstva všeobecného strojírenství č. 8/1964 o vydání odvětvového seznamu zaměstnání — pracovních činností ve

strojírenství zařazených do I. a II. pracovní kategorie (registrován v částce 30/1966 Sb.) včetně dílčích změn a doplňků;

b) výnos Federálního výboru pro průmysl č. 3 ze dne 12. 11. 1970, kterým se mění a doplňují seznamy zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (registrován v částce 37/1970 Sb.);

c) výnos federálního ministerstva hutnictví a strojírenství č. 2/1972 ze dne 29. 2. 1977, kterým se mění a doplňují seznamy zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (registrován v částce 7/1972 Sb.);

d) výnos federálního ministerstva hutnictví a strojírenství č. 5/1972, kterým se doplňuje seznam zaměstnání — pracovních činností ve strojírenském odvětví zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (registrován v částce 29/1972 Sb.).

Výnos federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 4/1978 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979. Výnos bude publikován ve Věstníku federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 10/1978. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu všeobecného strojírenství, generálních ředitelstvích VHJ a u ostatních organizací přímo řízených ministerstvem.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky — hlavním hygienikem České socialistické republiky a ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavním hygienikem Slovenské socialistické republiky a s dalšími zúčastněnými ústředními orgány podle § 18 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči, **směrnice** ze dne 7. prosince 1978 čj. FM 015-849/1978 **o veterinární péči při zabezpečování zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty potravin a surovin živočišného původu.**

Těmito směrnicemi se upravují zejména obecné požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti potravin a surovin živočišného původu, zvláštní požadavky veterinární péče na zabezpečení zdravotní nezávadnosti masa, mléka a vajec, jakož i výrobků z nich, veterinární vyšetření zvířat, masa a vajec, určených pro veřejné zásobování, a svoz, zneškodňování a zužitkování konfiskátů živočišného původu. Přílohami směrnic jsou pokyny pro dezinfekci, dezinsekci a deratizaci, pokyny pro odběr vzorků k laboratornímu vyšetření a zásady rozhodování o mase.

Směrnicemi, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1979, se zrušují směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství ze dne 1. září 1962 č. 60 500/62-43 pro hygienu potravin a surovin živočišného původu.

Tyto směrnice budou uveřejněny ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do nich nahlédnout zejména na ministerstvech zemědělství a výživy, na státních veterinárních správách ministerstev zemědělství a výživy republik a u okresních veterinárních zařízení.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 24. listopadu 1978 čj. 21 972/78 **o zřízení chráněné krajinné oblasti „Křivoklátsko"** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů a vyváženého životního prostředí.

Výnos spolu s vymezením oblasti a mapou jsou uloženy u okresních národních výborů Beroun, Kladno, Rakovník, Plzeň-sever, Rokycany, u Středočeského a Západočeského krajského národního výboru, u Střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje v Praze, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit č. 1/1979.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

v dohodě se zúčastněnými orgány státní správy a se Severočeským krajským národním výborem v Ústí nad Labem vydalo **výnos** ze dne 27. října 1978 čj. 22 260/78, **kterým prohlašuje historické jádro města Litoměřic za památkovou rezervaci,** a to podle § 4 odst. 1 zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách.

Výnos, který je publikován ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, nabývá účinnosti dnem jeho oznámení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu, který obsahuje také plán památkové rezervace v Litoměřicích a podrobné popisy kulturních památek (přílohy A a B), je možno nahlédnout u Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem, u Okresního národního výboru v Litoměřicích, u Městského národního výboru v Litoměřicích, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem, u Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze a na ministerstvu kultury ČSR.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 230 odst. 2 zákoníku práce v dohodě se zúčastněnými orgány a Českou odborovou radou **výnos** ze dne 14. prosince 1978 čj. 23-6360 **o finančním a hmotném zabezpečení učňů nedostatkových a vybraných učebních oborů ve vybraných organizacích na území Severočeského kraje.**

Výnos se vztahuje na učně nedostatkových a vybraných učebních oborů vychovávaných ve vybraných organizacích na území Severočeského kraje a stanoví odchylně výši měsíčních odměn učňů a úhradu jízdného k návštěvě rodičů učňů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Znění výnosu je uveřejněno ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí ČSR, částka 22/1978 a lze do něho nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v odborech sociálních věcí a pracovních sil KNV a v odborech pracovních sil ONV.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 4/1978** ze dne 27. listopadu 1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos č. 4/1978 a resortní seznam zaměstnání, který je uveden v příloze tohoto výnosu, platí pro organizace v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky a pro organizace stavební výroby řízené národními výbory.

Výnos č. 4/1978, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 24/1978), zaslalo ministerstvo stavebnictví ČSR s resortním seznamem zaměstnání organizacím v působnosti tohoto ministerstva, organizacím stavební výroby řízeným národními výbory a orgánům jim nadřízeným.

Výnosem č. 4/1978 se zrušuje výnos č. 127 ministerstva stavebnictví ze dne 8. července 1964 o vydání resortního seznamu zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Věstník ministerstva stavebnictví, částka 32/1964) — reg. v částce 30/1966 Sb. a tyto jeho doplňky:

1. výnos č. 53 ministerstva stavebnictví ze dne 30. listopadu 1965, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Věstník ministerstva stavebnictví, částka 46—47/1965) — reg. v částce 30/1966 Sb.,
2. výnos č. 23 ministerstva stavebnictví ze dne 11. července 1966, kterým se doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Věstník ministerstva stavebnictví, částka 29—30/1966) — reg. v částce 30/1966 Sb.,
3. výnos č. 2 ministerstva stavebnictví ze dne 23. ledna 1967, kterým se doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Zpravodaj ministerstva stavebnictví, částka 3/1967) — reg. v částce 29/1967 Sb.,
4. výnos č. 3 ministerstva stavebnictví ze dne 29. května 1967, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Zpravodaj ministerstva stavebnictví, částka 11/1967) — reg. v částce 29/1967 Sb.,
5. výnos ministerstva stavebnictví ze dne 22. prosince 1967 č. 2/1968, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Zpravodaj ministerstva stavebnictví, částka 2/1968) — reg. v částce 10/1968 Sb.,
6. výnos č. 5 ministerstva stavebnictví ze dne 29. prosince 1978, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání ve stavební výrobě a výrobě stavebních hmot, zařazených do I. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Zpravodaj ministerstva stavebnictví ČSR, částka 3/1977) — reg. v částce 16/1977 Sb.

Do výnosu č. 4/1978 a resortního seznamu zaměstnání je možno nahlédnout u organizací, jichž se výnos týká, a u orgánů jim nadřízených.

Výnos č. 4/1978 s resortním seznamem zaměstnání je možno objednat v Ústavu racionalizace ve stavebnictví — vydavatelství v Praze 9 - Vysočany, Novovysočanská ul., proviz. č. 85, PSČ 190 00.

Ministr vnitra České socialistické republiky

vydal k zajištění úkolů, vyplývajících z usnesení vlády ČSSR č. 289/1976, po projednání s českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu, v příloze rozkazu č. 13 z 12. prosince 1978 **Resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení občanských pracovníků na bezpečnostním úseku ministerstva vnitra ČSR.**

Rozkaz je účinný od 1. ledna 1979; tímto dnem se současně zrušuje rozkaz ministra vnitra ze dne 22. února 1968 č. 12 (registrován v částce 11/1968 Sb.), Resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.

Do rozkazu a jeho přílohy je možné nahlédnout na ministerstvu vnitra ČSR, na krajských správách Sboru národní bezpečnosti v ČSR a na Správě SNB hl. města Prahy a Středočeského kraje.

Český svaz výrobních družstev

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice** ze dne 3. října 1978, **kterými se mění a doplňují směrnice** ze dne 1. října 1974 č. 40 **o odměňování dělníků ve výrobních družstvech v platném znění.**

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1979 a jsou uveřejněny pod poř. č. 41 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 11/1978.

Do směrnic lze nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2, na krajských výborech Českého svazu výrobních družtev (Městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky.

Ministerstvo obchodu Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky **výnos** ze dne 2. října 1978 **č. 9, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie,** uvedený v příloze k výnosu.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva obchodu SSR č. 6/1978 pod poř. č. 9.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu obchodu SSR a na odborech obchodu a cestovního ruchu krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, **výnos** ze dne 28. září 1978 čj. 13 372/1978, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 28. července 1970 čj. 9762/70-VŠ (reg. v částce 47/1970 Sb.), ve znění výnosu ze dne 18. ledna 1974 čj. 529/1974-VŠ (reg. v částce 5/1974 Sb.), **o organizaci a provozu vysokoškolských jídelen a bufetů.**

Výnos mění zejména ustanovení upravující finanční limit spotřeby surovin na studentská jídla ve vysokoškolských jídelnách.

Výnos bude uveřejněn v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR" v sešitě 11 ze dne 30. listopadu 1978; lze do něho nahlédnout na všech rektorátech vysokých škol a děkanátech fakult.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1648/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí** — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-11-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 5.
Dohlédací pošta — Praha 07